

ници за непокорство, нѣкои отъ офицеритѣ открито не одобряваха дѣйствието на началството.

Днесъ на обѣдъ дружинния командиръ, окръженъ отъ своитѣ любимци, бѣше се расположилъ не далеко отъ бивуака на зелената трѣва.

— Ей, вий, безпорочно-служащи! извика Штабсъ-Капитанъ Усовъ, заповѣдайте на закуска: днесъ штрафованитѣ угощаватъ.

— Хмъ, штрафованитѣ угощаватъ, съ недоумѣние се попитаха офицеритѣ, нарѣчени „безпорочно-служащѣ“. Хубава гощавка. когато ний всички столуваме наедно, и именно, за общото столуване, завѣдующий тая частъ офицеръ бѣ накупилъ отъ Букурештѣ голѣмъ запасъ отъ разни закуски и питиета.

— Какъ тѣй вий угощавате! попита Подпоручикъ Божински. На ли се столуваме всички наедно? На този въпросъ Усовъ отговори на всички ни, че столувата се закрила, понеже нѣмало било достатъчно число прибори. Впрочемъ, повечето отъ офицеритѣ не съжالياха за това, защото ястието отъ „александровската“ — ротната, кухня бѣше твърдѣ добро и вкусно.

Едвамъ що бѣхме се расположили около приготвената закуска, като видѣхме, че Князъ Вяземский съпровожданъ отъ двама денщика, които носяха по една кошница, идеше при насъ.

— Павликъ! ще пиеме добро княжеско винце, каза Штабсъ-Капитанъ Стесель на Подполковникъ Калитина. Наистина, въ кошницитѣ, освѣнъ разнитѣ закуски, се оказаха нѣколко шишета вино.

— „Скучно“ ми е, проговори княза, та и самъ нѣкакъ не ми се яде, за туй дойдохъ тукъ да раздѣля съ васъ скромната трапеза.

Закуситѣ се сложиха на посланата черга и ний се расположихме на около, кой както можеше. Въ врѣме на закуската дойде и отсъствувавшия Подпоручикъ Поликарповъ.

— Павелъ Петровичъ, се обърна къмъ дружин. командиръ Поликарповъ, като слѣзе отъ коня, ей